

Myndighetene desinformerer om klima

Ole Henrik Ellestad*

Myndighetene og FNs UNESCO bidro på et internasjonalt seminar i deres felles kamp mot «desinformasjon» om klima. De mener deres narrativ gjennom 40 år er feilfritt, men at budskapet likevel ikke overbeviser folket. Da må kritikernes ytringsfrihet fjernes fra det offentlige rom.

Møte om falsk klimainformasjon

Cicero avholdt 23.05.2025 et seminar, der også representanter for FNs UNESCO deltok, om hvordan bekjempe falsk klimainformasjon ([omtale og lenke til seminaret](#)). «Vi må ha en åpen og fri debatt, et rom hvor folk kan uttrykke sine meninger uten frykt for trakassering, selv om vi er uenige om klimaoppvarming eller effektiviteten av ulike løsninger. Men det vi ikke kan tillate, er desinformasjon», sa politikeren Kristin Halvorsen, lederen for CICERO, et av klima-desinformasjonens og hersketeknikkenes episenter i Norge, ved åpningen. Klimaminister Andreas Bjelland Eriksen foredro om «Desinformasjon som en trussel mot norsk klimaomstilling» og ble etterfulgt av minister for forskning og høyere utdanning Sigrun Aasland med «Forskning som en redning mot desinformasjon». Osv.

Så langt er det meste generelle, akseptable formuleringer, men bak lå et ensidig budskap om at myndighetsfinansierte forskere, politikere og medier forteller sannheten og må ikke kritiseres. Kritikerne desinformerer. Derfor arbeider myndighetene internasjonalt for å sette en stopper for kritikernes såkalte desinformasjon. Mediene følger lojalt, men sosiale medier burde vært regulert for lenge siden ifølge CICEROs informasjonsdirektør Christian Bjørnæs. Ingen tanker om å se seg selv i speilet.

Myndighetenes kontroll over NRK, finansiering av NGO-er og «faktisk.no», offentlig debatt om klima med full oppslutning fra mediene ala eventyret «Det

far (IPCC) gjør er alltid riktig» er ikke nok. IPCC skal representere selve sannheten, men når IPCC og skeptikerne er rimelig enige (f.eks. ekstremeffekter), benyttes andre uautoriserte kilder. I myndighetenes øyne er definisjonen på desinformasjon alt som ikke passer myndighetenes narrativ.

Ytringsfriheten forsvares sterkt i andre samfunnsdebatter, spesielt som et grunnleggende prinsipp innen vitenskapen, men tapte stort på møtet. George Orwell ville kunne hentet både inspirasjon og innspill til omtalen av «Sannhetsministeriet» i boken «1984».

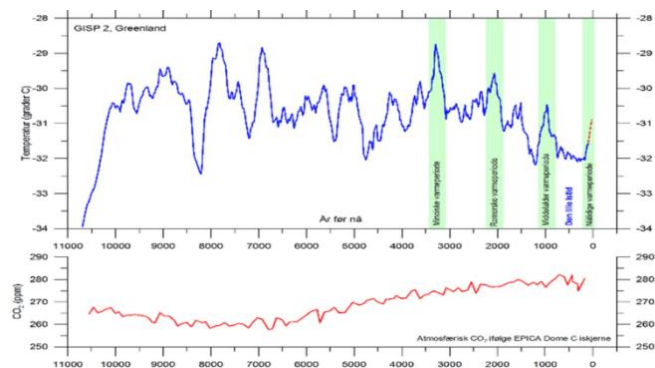
Hyklersk budskap

Det hyklerske budskap kommer fra dem som legger til grunn og formidler pseudovitenskap, dokumentert manipulering og direkte juks. Benjamin Santer (ledende forfatter IPCC 1995) publiserte i tiden før signering av Kyoto-avtalen (1997) en [avkortet tidsserie med stigende atmosfæretemperaturer](#) som skulle «bekrefte» IPCC-modellenes «hot spot». Premissene var falske. Uten avkorting forsvant stigningen og IPCCs beregningsmodeller, myndighetenes styringsgrunnlag, ble tvert imot [demonstrert å være feilaktige og mangelfulle](#).

Medieomtalen av «Climategateskandalen» i 2009 var et blaff før det ble lagt i skuffen. I realiteten bekreftet de mange tusen e-poster skeptikernes argumenter. For å vise at dagens oppvarming er menneskeskapt plukket IPCC ut spesielle arbeider (cherry picking som de anklager andre for) der historiske temperaturer gjennom hele mellomistiden (Holocen) varierte lite. Temperaturstigning i moderne tid ville dermed fremstå som menneskeskapt.

Først ut var [Hockeykurven i 1999](#) og [senere forsvant veldokumenterte varmeperioder](#) som Holocen optimum og 1000 års syklusene med Bronsealder, Romertid og Middelalder avbrutt av mellomliggende kalde perioder med Den lille istid som den siste [Marcott 2012](#), og [PAGES2k fra 2014-2019](#). Figuren basert på iskjernedata fra Grønland siste 11 000 år viser tydelig mønsteret. Den nedre

røde kurven viser også at temperaturen synker til tross for litt økt CO2.

Artiklene var alle med manipulerte data, til dels feil metodikk og basert på juks (Climateaudit m.fl.), så grove at store deler av PAGES2k-teamet trakk seg fra publikasjonen i 2019. Dagens moderne varmeperiode er del av denne 1000-års syklusen og vil svekkes fremover. Det blir vårt største klimaproblem.

«Sannhetsaktørene» satser på utilstrekkelige modeller. Evalueringen av IPCC medførte sterk kritikk av vitenskapelig metodikk, manglende usikkerhet, sammenblanding av roller [og av vitenskap med politikk](#). Et bortgjemt, dårlig utgangspunkt for å kunne sette seg til doms over kritikerne (desinformantene) som baserer seg på observasjoner – vitenskapens trumfkort.

De naturlige variasjonene er nå så entydig vitenskapelig demonstrert at de ikke kan bortforklares. Derfor må myndighetene ty til ufine hersketeknikker og begrensning i ytringsfriheten i sin kamp for å beholde definisjonsmakten.

Myndighetenes på stedet hvil

Det er disse forhold som gjør at Norges befolkning er blant nasjonene med minst oppslutning om IPCCs CO2-effekt. Norske galluper viser også betydelig større skepsis (rundt 50 %) til forskning innen klima/miljø enn andre mer upolitiserte fagområder. Dette til tross for den store innsats for å overbevise og indoktrinere folk gjennom utdanning og medier ved systematiske kampanjer, hersketeknikker og [begrensning i ytringsfriheten](#) og (<https://klimarealistene.com/galluper-om-forskningstillit-og-klima/>) – eller kanskje nettopp derfor. Det er i så fall et sunnhetstegn i befolkningen. 'Den som graver en grav for andre faller selv deri' heter det fra gammelt av.

Mislykket skremselspropaganda

Siden etableringen av IPCC i 1988 er det presentert et utall av skremsler og trusler der påstanden er at

de er forårsaket av økte CO2-utslipp, fra isbjørndød til orkaner, til branner til ulike ekstrempåvirkninger. Her er en presentasjon av en rekke feilaktig fremstilte forhold som demontres av data fra anerkjente offentlige databaser.

(<https://wattsupwiththat.com/2021/04/25/wheres-the-emergency/>). Men politikere, medier, NGO-er, Kirkens representanter og deler av allmuen omtaler krisene som selvfølgeligheter. Eksemplet med isbjørner er bare ett av mange.

Ønskes mer informasjon kan man lese [en rekke medieeksempler](#). Men skremsleeffektene og den systematiske uvitenskapelige regi for å fremskaffe dem vil bli omtalt i neste Klimanytt.

Konklusjon

Steven Hawkins har uttalt at «**Kunnskapens største fiende er ikke uvitenhet, men illusjonen av kunnskap**». Klima er et område der illusjonen av kunnskap ikke bare har oppstått tilfeldig ved misforståelser, men ved at et feilaktig IPCC-narrativ er strukturert bevisst på forsker-, myndighets- og medie-nivå for å underbygge en foretrukket politikk som er avhengig av vitenskapelig støtte for å få velgeraksept.

Å sette en stopper for denne systematiske, organiserte desinformasjon er ikke bare viktig for å få lagt korrekt vitenskap lagt til grunn. En like viktig oppgave er å bidra til å forme et opplyst demokrati med full ytringsfrihet der den vitenskapelige «gullstandard» er et sentralt element.